

[Carl Petersen.]

forbedringsudvalg, der allerede har en af disse Foreningers Planteavlskonsulenter som sagkyndig, kan undlade at foretage et saadant Valg, eller om der i alle Tilfælde skal vælges en sagkyndig, selv om en saadan kvalificeret Mand allerede er Medlem af Udvalget.

Vi er ligeledes meget tilfredse med, at Lovens § 9 er affattet paa samme Maade som den tilsvarende Bestemmelse i Loven om Staldhygiejne, hvor det, naar det drejer sig om større Arbejder, bestemmes, at der fortrinsvis skal benyttes forsikrede Arbejdere og Familieforsørgere.

Angaaende Midlernes Tilvejebringelse finder vi, at Udstedelse af rentebærende Statsobligationer er den Fremgangsmaade, der i Øjeblikket er bedst anvendelig.

Jeg er overbevist om, at man med denne Lov løser et Problem, der vil skaffe de enkelte Landmænd, som gør Brug af Loven, en økonomisk Fordel i Bedriften, som de nu ikke har. Og det Produkt, der her fremstilles, vil erstatte en meget valuta-krævende Raavare og derfor give en nationaløkonomisk Gevinst. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Juul: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, tager Sigte paa at gøre Landbruget selvforsynende paa et ganske bestemt Omraade, nemlig hvor det drejer sig om Landbrugets Forsyning med æggehviderige Fodermidler, som er ganske nødvendige for Opretholdelsen af Produktionen af forædlede Landbrugsprodukter og da i første Række Smørproduktionen.

Selve Problemet Ensilering af dertil egnede Grøntfoderafgrøder er ikke nyt for Landmændene. Det har i en Aarrække været paa Landbrugets Dagsorden og er afprøvet i Praksis med det Resultat, at der nu foreligger ganske bestemte Metoder for Ensilering, der — rigtigt anvendt — vil føre til en tilfredsstillende Ordning af Spørgsmaalet i Praksis.

Naar Ensileringen alligevel ikke har faaet større Udstrækning, end den har faaet, skyldes det forskellige Forhold, der maa ses i Forbindelse med hele dette Spørgsmaal.

Der er først dette, at Landmændene hidtil under normale Forhold har set deres Fordel i at købe det Affaldsprodukt fra Oliefremstillingen, som omdannes til Oliekager. I Regelen har Landmændene kunnet købe Oliekager og derved sikre det nødvendige æggehviderige Foderstof til Brug for Smørproduktionen billigere, end hvis man

skulde optage store Arealer til Dyrkning af Planter med Ensilering for Øje til Erstatning for Oliekagerne. Desuden vil en udstrakt Dyrkning af Afgrøder til Ensilering beslaglægge en stor Del af især de mindre Landbrugs Arealer, og det vil medføre Nedgang i Produktionen, da de nuværende Besætninger i saa Fald ikke vilde kunne opretholdes. Endvidere er selve Ensileringen forbundet med forskellige praktiske Vanskeligheder, idet Udførelsen af Arbejdet kræver stor Omhu til Opnaelse af et gunstigt Resultat. Hertil kommer saa den økonomiske Indsats, som er nødvendig ved Bygningen af Ensilagebeholdere. Spørgsmaalet er efter min Mening ikke saa lige ud ad Landevejen; men den enkelte Landmand skal nok vide at overveje de forskellige Forhold, inden han giver sig i Lag med Opgaven.

Jeg vil mene, at Ensileringen hidtil har haft sin største Betydning derved, at Landmændene har været i Stand til at opsamle forskellige Planter og Plantedele, som ellers vanskeligt vilde kunne udnyttes i Produktionen, og nyttiggøre dem ved Ensileringen og Opfodring. Men naturligvis, hvis vi kommer ind i Forhold, hvor det bliver vanskeligt eller maaske ganske umuligt at fremskaffe Oliekager til overkommelige Priser, vil Spørgsmaalet om Dyrkning af Foderafgrøder til Ensilering faa større Aktualitet. Det er vel ogsaa nok de Betragtninger, der har foranlediget Raastofkommissionens Indstilling, som igen har givet Anledning til Fremsettelsen af dette Lovforslag om rentefrie Laan til Bygning af Siloer ved Landbrugsejendomme.

Venstre ønsker ikke at modsætte sig, at Staten yder en vis Støtte til det private Initiativ, der under givne Forhold kan faa Betydning for hele Samfundet, men vi maa pege paa, at selve Fremsettelsen af dette Lovforslag om Tilskud til Landbrugserhvervet til Afholdelse af saa beskedne Udgifter, som der her er Tale om, igen afgiver et kraftigt Bevis paa Regeringens forfejlede økonomiske Politik. Saa vidt er vi altsaa naaet, at der Gang paa Gang maa ydes Tilskud til Landets bærende Erhverv fra de Befolkningslag, der har deres Indtægter alene paa Grundlag af Landbrugets Indtjeningsmuligheder. Det er jo meningsløst først at ansætte Befolkningens Levelfod uden Hensyn til Landets Erhvervs muligheder og bagefter komme med Tilskud til Erhvervslivet, fordi det er blevet belastet for haardt. Hele Befolkningens økonomiske Vilkaar maa efter mit Skøn nødvendigvis afpasses efter de Indtjeningsmuligheder,